Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/59/EK IRÁNYELVE

(2007. október 23.)

a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről

(HL L 315., 2007.12.3., 51. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság 2014/82/EU irányelve (2014. június 24.)	L 184	11	2014.6.25.
►M2	A Bizottság (EU) 2016/882 irányelve (2016. június 1.)	L 146	22	2016.6.3.
►M3	A Bizottság (EU) 2019/554 rendelete (2019. április 5.)	L 97	1	2019.4.8.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2007/59/EK IRÁNYELVE

(2007. október 23.)

a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről

I. FEJEZET

CÉLKITŰZÉS, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Célkitűzés

Ezen irányelv meghatározza a közösségi vasútvonalakon közlekedő mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítésének feltételeit és eljárásait. Ezen irányelv meghatározza a tagállamok illetékes hatóságaira, a mozdonyvezetőkre és az ágazat egyéb szereplőire, különösen a vasúttársaságokra, a pályahálózat-működtetőkre és a képzési központokra háruló feladatokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv a közösségi vasúti rendszeren biztonsági tanúsítványt előíró vasúttársaság vagy biztonsági engedélyt előíró pályahálózat-működtető számára mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetőkre vonatkozik.

(2) A tagállamok nem akadályozzák az áruszállító vonatokon dolgozó egyéb személyzetre vonatkozó nemzeti rendelkezések alapján az áruszállító vonatok határátkelését vagy a tagállamok területén történő belföldi szállítást.

(3) A 7. cikkben foglalt rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok ezen irányelv végrehajtása során elfogadott intézkedéseik köréből kizárhatják a kizárólag a következőkön működő mozdonyvezetőket:

a) metrók, villamosok és más könnyű vágányú vasúti rendszerek;

b) a vasúti rendszer többi részétől elkülönülten működő és kizárólag a helyi, városi vagy elővárosi személy- és áruszállítási szolgáltatások működtetésére szolgáló hálózatok;

c) azok a magántulajdonban lévő vasúti infrastruktúrák, amelyeket kizárólag az infrastruktúra tulajdonosai használnak saját áruszállítási műveleteikre;

d) a karbantartás, felújítás vagy korszerűsítés miatt a normál közlekedés elől időszakosan lezárt pályaszakaszok.

▼B

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „illetékes hatóság”: a 2004/49/EK irányelv 16. cikkében meghatározott biztonsági hatóság;

b) „mozdonyvezető”: az a személy, aki önállóan, felelős és biztonságos módon képes és jogosult vonatokat – beleértve a mozdonyokat, tolatómozdonyokat, munkaszerelvényeket, karbantartó vasúti járműveket, vagy a vasúti személy- és áruszállításra szolgáló vonatokat – vezetni;

c) „a fedélzeti személyzethez tartozó egyéb, biztonsági feladatokat ellátó személyek”: a mozdonyvezető kivételével a vonaton szolgálatot teljesítő személyzet tagjai, akik hozzájárulnak a vonat, az utasok és a szállított áruk biztonságához;

d) „vasúti rendszer”: a 96/48/EK és a 2001/16/EK irányelv meghatározása szerinti olyan vasúti infrastruktúrából álló rendszer, amely a vágányrendszer vonalaiból és helyhez kötött létesítményeiből, valamint az ilyen infrastruktúrán közlekedő bármely kategóriájú és származású járműből áll;

e) „pályahálózat-működtető”: minden olyan szerv vagy vállalkozás, amely a 91/440/EGK irányelv 3. cikkében maghatározottak szerint elsősorban a vasúti infrastruktúra vagy annak egy része létrehozásáért és fenntartásáért, továbbá az infrastruktúra ellenőrzési és biztonsági rendszerek működtetéséért felelős. A pályahálózat-működtető feladatait egy hálózatban vagy egy hálózat részeként különböző szervekhez vagy vállalkozásokhoz lehet rendelni;

f) „vasúttársaság”: olyan, a vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló, 2001. február 26-i 2001/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) meghatározottak szerinti vasúttársaság és bármilyen egyéb állami vagy magánvállalkozás, amelynek tevékenysége vasúti áru- és/vagy személyszállítási szolgáltatás nyújtása annak kikötésével, hogy a vontatást e vállalkozásnak kell biztosítania. Ebbe a fogalomba beletartoznak a csak vontatást biztosító társaságok is;

g) „átjárhatósági műszaki előírások” vagy „ÁME”-k: azok az előírások, amelyek az egyes alrendszereket vagy azok részeit szabályozzák az alapvető előírásoknak való megfelelés érdekében, valamint a 96/48/EK és a 2001/16/EK irányelvben meghatározottak szerint a nagysebességű transzeurópai vasúti rendszer, illetve a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságának biztosítása érdekében;

([1]) HL L 75., 2001.3.15., 29. o. A legutóbb a 2004/49/EK irányelvvel módosított irányelv.

▼B

h) „ügynökség”: a 2004. április 29-i 881/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) értelmében létrehozott Európai Vasúti Ügynökség;

i) „biztonsági tanúsítvány”: az illetékes hatóság által a 2004/49/EK irányelv 10. cikkével összhangban valamely vasúttársaságnak kiadott tanúsítvány;

j) „tanúsítvány”: harmonizált kiegészítő tanúsítvány, amely megjelöli azt az infrastruktúrát, amelyen a mozdonyvezető számára a vezetés engedélyezett, valamint azt a járművet, amelynek vezetésére a bizonyítvánnyal rendelkező személy jogosult;

k) „biztonsági engedély”: az illetékes hatóság által valamely pályahálózat-működtetőnek a 2004/49/EK irányelv 11. cikkével összhangban kiadott engedély;

l) „képzési központ”: olyan jogalany, amelyet az illetékes hatóság tanfolyamok szervezésére akkreditált vagy elismert.

II. FEJEZET

A MOZDONYVEZETŐK MINŐSÍTÉSE

4. cikk

Közösségi minősítési minta

(1) A mozdonyvezetéshez szükséges alkalmasság és képesítés mellett minden mozdonyvezetőnek rendelkeznie kell az alábbi dokumentumokkal:

a) engedély, amely igazolja, hogy a mozdonyvezető eleget tesz az egészségügyi előírásokra, alapvető oktatásra és általános szakmai készségekre vonatkozó minimumfeltételeknek. Az engedély azonosítja a mozdonyvezetőt és a kiállító hatóságot, és tartalmazza az érvényesség időtartamát. Az engedélynek az I. mellékletben foglalt követelményeknek kell megfelelnie a közösségi minősítési mintának a (4) bekezdésben meghatározott elfogadásáig;

b) azon infrastruktúrákat megjelölő egy vagy több olyan tanúsítvány, amelyeken a tanúsítvány jogosultja vezetni jogosult; és azon járművek feltüntetése, amelyeket a tanúsítvány jogosultja vezetni jogosult. Valamennyi tanúsítványnak meg kell felelnie az I. mellékletben foglalt követelményeknek.

(2) Az infrastruktúra meghatározott részére érvényes tanúsítvány birtoklásának követelménye azonban az alábbiakban felsorolt kivételes esetekre nem vonatkozik, feltéve, hogy egy, az érintett infrastruktúrára érvényes tanúsítvánnyal rendelkező másik mozdonyvezető vezetés közben a mozdonyvezető mellett ül:

a) amikor a vasúti szolgáltatás zavara a vonatok elterelését vagy a pályák karbantartását a pályahálózat-működtető által meghatározott módon szükségessé teszi;

([1]) HL L 164., 2004.4.30., 1. o.; helyesbítve: HL L 220., 2004.6.21., 3. o.

▼B

b) történelmi jelentőségű vonatokat használó, kivételes, egyszeri szolgáltatások;

c) kivételes, egyszeri áruszállító szolgáltatások, feltéve, hogy a pályahálózat-működtető beleegyezik;

d) új vonat vagy mozdony szállítása vagy demonstrációja;

e) a mozdonyvezetők képzése vagy vizsgáztatása céljából.

E lehetőség használatáról a vasúttársaság dönt, és azt sem az érintett pályahálózat-működtető, sem az illetékes hatóság nem határozhatja meg.

Minden olyan esetben, amikor a fent említett módon további mozdonyvezető alkalmazására kerül sor, arról a pályahálózat-működtetőt előre értesíteni kell.

(3) A tanúsítvány az alábbi egy vagy több kategóriában jogosít vezetésre:

a) A kategória: tolatómozdonyok, munkaszerelvények, karbantartó vasúti járművek, valamint tolatásra használt egyéb mozdonyok;

b) B kategória: személy- és/vagy áruszállítás.

A tanúsítvány valamennyi kategóriára vonatkozó, a (4) bekezdésben említett kódokat magában foglaló engedélyt is tartalmazhat.

(4) A Bizottság 2008. december 4-ig az ügynökség által készített tervezet alapján az engedélyre, a tanúsítványra és a tanúsítvány hitelesített másolatára vonatkozó közösségi mintát fogad el, valamint azok fizikai jellemzőit is meghatározza, figyelembe véve a hamisítás elleni intézkedéseket. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket, a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A Bizottság 2008. december 4-ig elfogadja az A és B kategóriák különböző típusaira alkalmazott, ezen cikk (3) bekezdésében említett közösségi kódokra vonatkozó és az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeit érintő kiegészítéssel történő módosító intézkedéseket, összhangban a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással és az ügynökség ajánlása alapján.

5. cikk

Csalás elleni intézkedések

Az illetékes hatóságok és a kiállító hatóságok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az engedélyek és a tanúsítványok hamisításának és a 22. cikkben előírt nyilvántartások manipulálásának kockázatát elkerüljék.

▼B

6. cikk

Tulajdonlás, nyelv és kiállító szervek

(1) Az engedély tulajdonosa a mozdonyvezető, és az engedélyt a 3. cikk a) pontjában meghatározott illetékes hatóság adja ki. Amennyiben az illetékes hatóság vagy meghatalmazottja olyan nemzeti nyelven készíti el az engedélyt, amely nem közösségi nyelv, elkészíti az engedélynek a – közösségi nyelvek egyikét is magában foglaló – kétnyelvű változatát.

(2) A tanúsítványt a mozdonyvezetőt alkalmazó vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető bocsátja ki. A tanúsítvány tulajdonosa az azt kiállító társaság vagy működtető. A 2004/49/EK irányelv 13. cikkének (3) bekezdésével összhangban azonban a mozdonyvezetők jogosultak egy hitelesített másolattal rendelkezni. Amennyiben az illetékes hatóság vagy pályahálózat-működtető olyan nemzeti nyelven készíti el a tanúsítványt, amely nem közösségi nyelv, elkészíti a tanúsítványnak a – közösségi nyelvek egyikét is magában foglaló – kétnyelvű változatát.

7. cikk

Földrajzi érvényesség

(1) Az engedély a Közösség egész területén érvényes.

(2) A tanúsítvány csak az abban meghatározott infrastruktúrákon és járműveken érvényes.

8. cikk

Harmadik országok mozdonyvezetői minősítési dokumentumainak elismerése

A kizárólag tagállami vasúti rendszer határátkelő szakaszain működő, harmadik országbeli mozdonyvezetők minősítési dokumentumait az adott tagállam elismerheti, az adott harmadik országgal kötött kétoldalú szerződések alapján.

III. FEJEZET

AZ ENGEDÉLY ÉS A TANÚSÍTVÁNY MEGSZERZÉSÉNEK FELTÉTELEI

9. cikk

Minimumkövetelmények

(1) Az engedély megszerzéséhez a kérelmezőknek a 10. és 11. cikkben meghatározott minimumkövetelményeknek kell megfelelniük. A tanúsítvány megszerzéséhez és annak érvényben maradásához a kérelmezőknek engedéllyel kell rendelkezniük, és meg kell felelniük a 12. és 13. cikkben meghatározott minimumkövetelményeknek.

(2) Az egyes tagállamok a területükön kiállított engedélyekkel kapcsolatban szigorúbb követelményeket is állíthatnak. Mindazonáltal a többi tagállam által kiadott engedélyeket a 7. cikkel összhangban el kell ismerniük.

▼B

I. szakasz

Az engedély

10. cikk

Alsó korhatár

A tagállamok az engedélykérelmezők számára alsó korhatárt tűznek ki, amely legalább a 20. életév. A tagállamok azonban már a 18 éves kort betöltött kérelmezők számára kiadhatnak engedélyeket, ezen engedélyek érvényessége ebben az esetben a kiállító tagállam területére korlátozódik.

11. cikk

Alapkövetelmények

(1) A kérelmezők az (alap- és középfokú) tanulmányokból legalább kilenc évet sikeresen elvégeztek, és a szakképesítéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról szóló, 1985. július 16-i 85/368/EGK tanácsi határozatban ([1]) említett 3. szintnek megfelelő alapképzést sikeresen befejezték.

(2) A kérelmezőknek a tagállam által meghatározott, a 20. cikkel összhangban akkreditált vagy elismert orvos által vagy felügyelete alatt végzett egészségügyi vizsgálaton kell megfelelniük fizikai alkalmasságuk bizonyítása érdekében. A vizsgálatnak legalább a II. melléklet 1.1., 1.2., 1.3. és 2.1. szakaszában megjelölt kritériumokra kell kiterjednie.

(3) A kérelmezőknek a tagállam által meghatározott, a 20. cikkel összhangban akkreditált vagy elismert pszichológus, vagy orvos által vagy a felügyelete alatt végzett egészségügyi vizsgálaton kell megfelelniük szakmai pszichológiai alkalmasságuk bizonyítása érdekében. A vizsgálatnak legalább a II. melléklet 2.2. szakaszában megjelölt kritériumokra kell kiterjednie.

(4) A kérelmezők általános szakmai alkalmasságukat legalább a IV. mellékletben foglalt általános tárgyakra kiterjedő vizsgán való megfelelésükkel bizonyítják.

II. szakasz

A tanúsítvány

12. cikk

Nyelvtudás

A VI. mellékletben említett, nyelvtudásra vonatkozó kritériumoknak meg kell felelni azon infrastruktúra vonatkozásában, amelyre a tanúsítvány vonatkozik.

13. cikk

Szakképesítés

(1) A kérelmezőknek szakismereti és alkalmassági vizsgával kell rendelkezniük azon járművekre vonatkozóan, amelyekre az általuk kért tanúsítvány vonatkozik. A vizsga legalább az V. mellékletben felsorolt általános tárgyakat tartalmazza.

([1]) HL L 199., 1985.7.31., 56. o.

▼B

(2) A kérelmezőknek szakismereti és alkalmassági vizsgával kell rendelkezniük azon infrastruktúrákra vonatkozóan, amelyekre az általuk kért tanúsítvány vonatkozik. Ez a vizsga legalább a VI. mellékletben felsorolt általános tárgyakat tartalmazza. Adott esetben a vizsga a VI. melléklet 8. szakaszával összhangban, a nyelvtudásra is kiterjed.

(3) A vasúttársaság vagy a pályahálózat-működtető a 2004/49/EK irányelvben előírt biztonsági rendszerére vonatkozó képzésben részesíti a kérelmezőt.

IV. FEJEZET

AZ ENGEDÉLY ÉS A TANÚSÍTVÁNY MEGSZERZÉSÉHEZ KÖVETENDŐ ELJÁRÁS

14. cikk

Az engedély megszerzése

(1) Az illetékes hatóság közzéteszi az engedély megszerzéséhez követendő eljárást.

(2) Az engedélyre vonatkozó valamennyi kérelmet a jelentkező mozdonyvezető vagy a nevében eljáró bármely jogalany nyújtja be az illetékes hatóságnak.

(3) Az illetékes hatóságnak benyújtott jelentkezések új engedély kiadásához, az engedély adatainak frissítéséhez, megújításhoz vagy másolathoz kapcsolódhatnak.

(4) Az engedélyt az illetékes hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb egy hónappal az összes szükséges dokumentum beérkezése után adja ki.

(5) Az engedély a 16. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel 10 évig érvényes.

(6) Az engedély egyetlen eredeti példányban kerül kiállításra. Másodpéldány kiadására irányuló kérelem esetén az illetékes hatóság által kiállított másolaton kívül az engedélyt bármilyen más módon sokszorosítani tilos.

15. cikk

A tanúsítvány megszerzése

Valamennyi vasúttársaság és pályahálózat-működtető – biztonságirányítási rendszere részeként – meghatározza az ezen irányelvvel összhangban lévő tanúsítványok kiadása vagy megújítása alkalmával követendő eljárásait, valamint a tanúsítvány kiállítására, megújítására, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó határozat felülvizsgálatára irányuló, a mozdonyvezetők kérelmére indítható fellebbezési eljárást.

Megegyezés hiányában a felek az illetékes hatósághoz vagy bármely független fellebbviteli szervhez fordulhatnak.

▼B

A vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők haladéktalanul megújítják a tanúsítványt, amennyiben a tanúsítvány jogosultja a járművekre vagy az infrastruktúrára vonatkozó kiegészítő engedélyeket szerez.

16. cikk

Időszakos ellenőrzések

(1) Az engedély érvényben tartásához azok jogosultjainak a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében említett követelményekre vonatkozó időszakos vizsgálatokon és/vagy ellenőrzéseken kell részt venniük. Az orvosi vizsgálatok tekintetében a minimális gyakoriságot a II. melléklet 3.1. szakaszában foglalt rendelkezésekkel összhangban be kell tartani. Ezekre az orvosi ellenőrzésekre a 20. cikkel összhangban akkreditált vagy elismert orvos által vagy felügyelete alatt kerül sor. Az általános szakmai ismeretek vonatkozásában a 23. cikk (8) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az engedély megújításakor az illetékes hatóság igazolja a 22. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt nyilvántartásban, hogy a mozdonyvezető megfelelt az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeknek.

(2) A tanúsítvány érvényben tartásához azok birtokosainak a 12. és a 13. cikkben említett követelményekre vonatkozó rendszeres vizsgákon és/vagy ellenőrzéseken kell részt venniük. A vizsgák és/vagy ellenőrzések gyakoriságát a mozdonyvezetőt alkalmazó vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető határozza meg saját biztonsági rendszerével összhangban és a VII. mellékletben meghatározott minimum gyakorisági követelmények tiszteletben tartásával.

Ezen ellenőrzések mindegyike esetén a kiállító hatóság a tanúsítványban és a 22. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott nyilvántartásban elhelyezett nyilatkozatban igazolja, hogy a mozdonyvezető megfelelt az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeknek.

(3) Az időszakos ellenőrzések elmulasztása vagy negatív eredmény esetében a 18. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

17. cikk

A foglalkoztatás megszűnése

Amennyiben egy mozdonyvezetőnek megszűnik az egyik vasúttársaságnál vagy pályahálózat-működtetőnél a munkaviszonya, ez utóbbi haladéktalanul tájékoztatja erről az illetékes hatóságot.

Az engedély továbbra is érvényes marad, amennyiben a 16. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek.

A tanúsítvány a mozdonyvezető mozdonyvezetőként történő alkalmazásának megszűnése esetén érvénytelenné válik. A mozdonyvezető azonban kézhez kapja a tanúsítvány hiteles másolatát, valamint a képzettségének, képesítéseinek, tapasztalatának és szakmai alkalmasságának bizonyítékául szolgáló összes okmányt. Az új vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető a tanúsítványnak a mozdonyvezető részére történő kiadása alkalmával figyelembe veszi az összes ilyen okmányt.

▼B

18. cikk

Mozdonyvezetők ellenőrzése a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők által

(1) A vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők feladata annak biztosítása és ellenőrzése, hogy az általuk alkalmazott vagy szerződtetett mozdonyvezetők engedélyei és tanúsítványai érvényesek legyenek.

Feladatuk a mozdonyvezetőik ellenőrzésére hivatott rendszer létrehozása. Amennyiben az ellenőrzés eredményei megkérdőjelezik egy mozdonyvezetőnek az állásra és az engedély vagy tanúsítvány érvényességének meghosszabbítására való alkalmasságát, a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők haladéktalanul meghozzák a szükséges intézkedéseket.

(2) Amennyiben a mozdonyvezető úgy ítéli meg, hogy egészségi állapota megkérdőjelezi a munkára való alkalmasságát, arról haladéktalanul tájékoztatja a megfelelő szervet, tehát a vasúttársaságot vagy a pályahálózat-működtetőt.

Amint a vasúttársaság vagy az pályahálózat-működtetője tudomására jut a mozdonyvezető egészségének olyan fokú romlásáról szóló információ vagy olyan orvosi tájékoztatást kap, amely megkérdőjelezi a mozdonyvezető állásra való alkalmasságát, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket, beleértve az ezen irányelv II. mellékletének 3.1. szakaszában leírt vizsgálatot, valamint szükség esetén a tanúsítvány visszavonását és a 22. cikk (2) bekezdésében említett nyilvántartás frissítését. Biztosítania kell továbbá, hogy a mozdonyvezetők szolgálati idejük alatt ne álljanak koncentrációjuk, figyelmük vagy viselkedésük befolyásolására feltehetőleg alkalmas anyag hatása alatt. A három hónapot meghaladó bármely munkaképtelenség esetén az illetékes hatóságot haladéktalanul értesítik.

V. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁG FELADATAI ÉS HATÁROZATAI

19. cikk

Az illetékes hatóság feladatai

(1) Az illetékes hatóság az alábbi feladatokat átlátható módon és megkülönböztetés nélkül látja el:

a) a 6. és 14. cikkben előírtaknak megfelelően engedélyek kiállítása és frissítése, valamint másolatok készítése;

b) a 16. cikk (1) bekezdésében előírt időszakos vizsgálatok és/vagy ellenőrzések biztosítása;

c) a 29. cikkben előírtaknak megfelelően az engedélyek felfüggesztése és visszavonása, valamint a kiállító hatóság értesítése a tanúsítványok felfüggesztésére irányuló, indokolással ellátott kérelemmel;

d) amennyiben a tagállam úgy rendelkezik, a 23. és 25. cikkben előírtaknak megfelelően személyek és szervek elismerése;

▼B

e) a 20. cikkben előírtaknak megfelelően annak biztosítása, hogy az akkreditált és elismert személyek és szervek nyilvántartása közzétételre és frissítésre kerül;

f) a 16. cikk (1) bekezdésében és a 22. cikk (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően az engedélyek nyilvántartásának vezetésre és frissítése;

g) a 26. cikkben előírtaknak megfelelően a mozdonyvezetők hitelesítési eljárásának nyomon követése;

h) a 29. cikkben előírtaknak megfelelően ellenőrzések elvégzése;

i) a 25. cikk (5) bekezdésének megfelelően nemzeti kritériumok meghatározása a vizsgáztatók számára.

Az illetékes hatóság gyorsan válaszol a tájékoztatásra irányuló kérelmekre, és az engedélyek elkészítése során késedelem nélkül előterjeszti további adatszolgáltatásra irányuló kéréseit.

(2) Az illetékes hatóság az (1) bekezdés c), g) és i) pontjában foglalt feladatait nem ruházhatja harmadik felekre.

(3) A feladatokat átlátható és megkülönböztetésmentes módon lehet átruházni, és az nem eredményezhet összeférhetetlenséget.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett feladatok ellátását vasúttársaságnak átruházza vagy szerződéssel kiadja, az alábbi feltételek legalább egyikének teljesülnie kell:

a) a vasúttársaság csak saját mozdonyvezetői számára bocsát ki engedélyt;

b) a vasúttársaság az átruházott vagy szerződés keretében kapott egyetlen feladat területén sem élvez kizárólagosságot.

(5) Amennyiben az illetékes hatóság feladatokat ruház át vagy ad ki szerződéssel, a meghatalmazott képviselő vagy a vállalkozó köteles e feladatok ellátásakor eleget tenni az illetékes hatóságra ezen irányelv által rótt kötelezettségeknek.

(6) Feladatok átruházásakor vagy szerződésbe adásakor az illetékes hatóság felállít egy olyan rendszert, amely ellenőrzi a feladatok végrehajtását, és biztosítja a (2), (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését.

20. cikk

Akkreditálás és elismerés

(1) Az ezen irányelv értelmében akkreditált személyek és szervek akkreditálását az érintett tagállam által kijelölt akkreditáló szerv végzi. Az akkreditálási eljárás a vonatkozó EN 45 000 sorozatszámú európai szabványokhoz hasonló függetlenségi, szakképzettségi és semlegességi kritériumokon, valamint a pályázók által benyújtott, a kérdéses területen meglévő szakértelmet megfelelően igazoló iratok értékelésén alapul.

▼B

(2) Az első bekezdés szerinti akkreditálás helyett a tagállamok előírhatják, hogy az irányelv szerint elismert személyeket és szerveket az illetékes hatóság vagy az érintett tagállam által kijelölt szerv ismeri el. Az elismerés a függetlenségi, szakképzettségi és semlegességi kritériumokon alapul. Olyan esetekben azonban, ahol a keresett különleges szakképzettség rendkívül ritka, kivétel tehető a szabály alól a Bizottság által a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban nyújtott pozitív véleményt követően.

A függetlenségi kritérium nem alkalmazandó a 23. cikk (5) és (6) bekezdésében említett képzés esetén.

(3) Az illetékes hatóság biztosítja az ezen irányelv értelmében akkreditált és elismert személyeket és szerveket tartalmazó nyilvántartás közzétételét és frissítését.

21. cikk

Az illetékes hatóság határozatai

(1) Az illetékes hatóság határozatait indokolással látja el.

(2) Az illetékes hatóság biztosítja egy olyan közigazgatási fellebbviteli eljárás létrehozását, amely lehetővé teszi a munkaadók és mozdonyvezetők számára, hogy kérelmezhessék az ezen irányelv szerinti bármely kérelemre vonatkozó határozat felülvizsgálatát.

(3) A tagállamok megteszik az illetékes hatóságok által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatának biztosításához szükséges intézkedéseket.

22. cikk

Nyilvántartások és információcsere

(1) Az illetékes hatóság köteles:

a) nyilvántartást vezetni az összes kiállított, megújított, meghosszabbított, módosított, lejárt, felfüggesztett, visszavont vagy elveszettként bejelentett, ellopott vagy megsemmisült engedélyről. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell minden egyes engedélynek az I. melléklet 4. szakaszában előírt adatait, amelyeknek az egyes mozdonyvezetők részére kiadott nemzeti számok segítségével hozzáférhetőknek kell lenniük. A nyilvántartást rendszeresen frissíteni kell;

b) indokolással ellátott kérelemre információt szolgáltatni ezen engedélyek állapotáról a többi tagállam illetékes hatóságai, az ügynökség vagy a mozdonyvezetők alkalmazója számára.

(2) Valamennyi vasúttársaság és pályahálózat-működtető köteles:

a) nyilvántartást vezetni vagy nyilvántartás vezetését biztosítani valamennyi kiállított, megújított, meghosszabbított, módosított, lejárt, felfüggesztett, visszavont vagy elveszettként bejelentett, ellopott, illetve megsemmisült tanúsítványról. A nyilvántartás tartalmazza minden egyes tanúsítvány esetében az I. melléklet 4. szakaszában előírt adatokat, valamint a 16. cikkben előírt időszakos ellenőrzésekre vonatkozó adatokat. A nyilvántartást rendszeresen frissíteni kell;

▼B

b) együttműködni a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával annak érdekében, hogy az illetékes hatósággal információcserére kerülhessen sor, és számára hozzáférést biztosítson a kért adatokhoz;

c) kérésükre információt szolgáltatni e tanúsítványok tartalmáról a többi tagállam illetékes hatóságai számára, amennyiben azokat az országok közötti tevékenységeik következményeként kérelmezik.

(3) A mozdonyvezetők hozzáférhetnek az illetékes hatóságok nyilvántartásában és a vasúttársaságok nyilvántartásában tárolt, őket érintő adatokhoz, és kérés esetén másolatot kell kapniuk ezekről.

(4) Az illetékes hatóságok az (1) és (2) bekezdés szerinti nyilvántartások kölcsönös átjárhatóságának biztosítása érdekében együttműködnek az ügynökséggel.

E célból a Bizottság az ügynökség által készített tervezet alapján 2008. december 4-ig elfogadja a felállítandó nyilvántartások alapvető paramétereit, például a rögzítendő adatokat, azok formátumát, valamint az adatcsere-protokollt, a hozzáférési jogokat, az adatmegőrzés időtartamát és a csőd esetén követendő eljárásokat. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket, a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(5) Az illetékes hatóságok, a pályahálózat-működtetők és a vasúttársaságok gondoskodnak arról, hogy az (1) és (2) bekezdés szerinti nyilvántartások és e nyilvántartások működésének módja megfeleljen a 95/46/EK irányelv rendelkezéseinek.

(6) Az ügynökség gondoskodik arról, hogy a (2) bekezdés a) és b) pontjai értelmében létrehozott rendszer megfeleljen a 45/2001/EK rendeletben foglaltaknak.

VI. FEJEZET

A MOZDONYVEZETŐK KÉPZÉSE ÉS VIZSGÁZTATÁSA

23. cikk

Képzés

(1) A mozdonyvezetők képzése az engedélyre vonatkozóan tartalmaz egy, a IV. mellékletben leírtaknak megfelelő általános szakmai ismereteket tükröző részt, valamint a tanúsítványra vonatkozóan egy, az V. és VI. mellékletben leírtaknak megfelelő konkrét szakmai ismereteket tükröző részt.

▼B

(2) A képzési módszer megfelel a III. mellékletben meghatározott kritériumoknak.

(3) Az engedélyre vonatkozóan a IV. melléklet, a tanúsítványra vonatkozóan pedig az V. és VI. melléklet határozza meg részletesen a képzési program céljait. Ezek a részletes képzési célok az alábbiakkal egészülhetnek ki:

a) a 96/48/EK vagy a 2001/16/EK irányelvvel összhangban elfogadott vonatkozó ÁME-k. Ebben az esetben a Bizottság biztosítja az ÁME-k és a IV., V. és VI. melléklet közötti összhangot; vagy

b) az ügynökség által a 881/2004/EK rendelet 17. cikke értelmében javasolt kritériumok. Ezen kritériumokat, amelyek az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányulnak, a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A 2004/49/EK irányelv 13. cikke értelmében a tagállamok lépéseket tesznek annak biztosítására, hogy a mozdonyvezető-jelöltek tisztességes úton és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférhessenek az engedély és a tanúsítvány megszerzéséhez előírt feltételek teljesítéséhez szükséges képzéshez.

(5) A 11. cikk (4) bekezdése szerinti általános szakmai ismereteket, a 12. cikk szerinti nyelvtudást és a 13. cikk (1) bekezdése szerinti járművekre vonatkozó szakismereteket érintő képzési feladatokat a 20. cikkel összhangban akkreditált vagy elismert személyek vagy szervek látják el.

(6) A 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően az infrastruktúrákkal kapcsolatos szakmai ismereteket – beleértve az útvonalismeretet, az üzemeltetési szabályokat és eljárásokat is – érintő képzési feladatokat az infrastruktúra elhelyezkedése szerinti tagállam által akkreditált vagy elismert személyek vagy szervek látják el.

(7) Az engedély tekintetében azon mozdonyvezetők szakképesítésére, akik valamelyik tagállam állampolgárai, és képesítést igazoló bizonyítványukat egy harmadik országban szerezték, továbbra is a szakképesítések elismerésének a 2005/36/EK irányelv által létrehozott általános rendszere vonatkozik.

(8) Folyamatos képzési programot kell létrehozni a személyzet alkalmasságának biztosítása érdekében a 2004/49/EK irányelv III. melléklete 2. pontja e) alpontjának megfelelően.

24. cikk

A képzés költsége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak elkerülésére, hogy egy vasúttársaság, illetve pályahálózat-működtető illetéktelen haszonhoz jusson az olyan mozdonyvezető alkalmazásánál, akinek képzését a mozdonyvezető által önként elhagyott másik vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető finanszírozta.

▼B

(2) A 33. cikkben említett jelentésben különös figyelmet kell szentelni ezen cikk végrehajtásának, különös tekintettel annak f) pontjára.

25. cikk

Vizsgák

(1) Az előírt szakképesítés ellenőrzésére szolgáló vizsgákat és vizsgáztatókat az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) az engedélyre vonatkozó rész tekintetében: az illetékes hatóság által, az engedély megszerzéséhez követendő eljárásnak a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban történő meghatározásakor;

b) a tanúsítványra vonatkozó rész tekintetében: a vasúttársaság vagy a pályahálózat-működtető által, a tanúsítvány megszerzéséhez követendő eljárásnak a 15. cikkel összhangban történő meghatározásakor.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgákat a 20. cikkel összhangban akkreditált vagy elismert, kompetens vizsgáztatók felügyelik, és a vizsgákat úgy kell megszervezni, hogy mindennemű összeférhetetlenség elkerülhető legyen.

(3) Az infrastruktúrákkal kapcsolatos ismeretek értékelését – beleértve az útvonalismeretet és az üzemeltetési szabályokat is – az infrastruktúra elhelyezkedése szerinti tagállam által akkreditált vagy elismert személyek vagy szervek végzik el.

(4) Az (1) bekezdésben említett vizsgákat úgy kell megszervezni, hogy mindennemű összeférhetetlenség elkerülhető legyen, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a vizsgáztató a tanúsítványt kiállító vasúttársasághoz vagy pályahálózat-működtetőhöz tartozhat.

(5) A vizsgáztatók és a vizsgák kiválasztását az ügynökség által készített tervezet alapján szabályozhatják. Az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó ezen intézkedéseket, a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Rendkívüli sürgősségre tekintettel a Bizottság számára lehetőséget lehet adni a 32. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárás alkalmazására.

E közösségi kritériumok hiányában az illetékes hatóságnak kell nemzeti kritériumokat megállapítania.

(6) A szakképzés végén elméleti és gyakorlati vizsgákat kell tartani. A járművezetői készségek felmérése a hálózaton végrehajtott járművezetői vizsga keretében történik. Az üzemeltetési szabályok alkalmazásának és a mozdonyvezető különösen nehéz helyzetekben nyújtott teljesítményének vizsgálatához szimulátorok is használhatók.

▼B

VII. FEJEZET

ÉRTÉKELÉS

26. cikk

Minőségi előírások

Az illetékes hatóságok biztosítják a képzéssel, a szaktudás értékelésével, az engedélyek és tanúsítványok frissítésével kapcsolatos valamennyi tevékenységnek a minőségi előírási rendszer alapján végzett folyamatos ellenőrzését. E rendelkezés nem alkalmazandó a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők által a 2004/49/EK irányelvnek megfelelően létrehozott biztonsági rendszer alá tartozó tevékenységekre.

27. cikk

Független értékelés

(1) Minden egyes tagállamban öt évet nem meghaladó időszakonként el kell végezni a szakmai ismeretek és kompetenciák megszerzésére és értékelésére szolgáló eljárások, valamint az engedélyek és tanúsítványok kiadására létrehozott rendszer független értékelését. Ez nem alkalmazható a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők által a 2004/49/EK irányelvnek megfelelően létrehozott biztonsági rendszer alá tartozó tevékenységekre. Az értékelést a kérdéses tevékenységekben személyesen nem érintett, megfelelő szakértelemmel rendelkező személyeknek kell elvégezniük.

(2) A független értékelés eredményét megfelelően dokumentálni kell, és az érintett illetékes hatóságok tudomására kell hozni. Szükség esetén a tagállamok megfelelő intézkedésekkel orvosolják a független értékelés által feltárt hiányosságokat.

VIII. FEJEZET

EGYÉB ALKALMAZOTTAK

28. cikk

Jelentés az egyéb alkalmazottakról

(1) Az Ügynökség – a 2009. június 4-ig benyújtandó jelentésében –, figyelembe véve a 96/48/EK és a 2001/16/EK irányelv keretében kidolgozott forgalomirányítási és forgalmi szolgálati ÁME-ket, azonosítja azon egyéb alkalmazottak profilját és feladatait, akik biztonsági feladatokat látnak el, és akiknek az ennek megfelelő szakmai képesítése hozzájárul a vasúti biztonsághoz, amelyek közösségi szintű szabályozást igényelnek, egy olyan engedély- és/vagy tanúsítványrendszer segítségével, amely az ezen irányelv által létrehozott rendszerhez hasonlítható.

(2) Ennek a jelentésnek az alapján a Bizottság 2010. június 4-ig jelentést készít, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt elő az (1) bekezdésben említett egyéb alkalmazottak minősítési rendszerére.

▼B

IX. FEJEZET

ELLENŐRZÉSEK ÉS SZANKCIÓK

29. cikk

Az illetékes hatóság által végzett ellenőrzések

(1) Az illetékes hatóság a joghatósága alatt álló területen működő vonatokon bármikor lépéseket tehet annak ellenőrzésére, hogy a mozdonyvezető rendelkezik-e az ezen irányelvnek megfelelően kiállított dokumentumokkal.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított ellenőrzés ellenére munkahelyi hanyagság esetén az illetékes hatóság ellenőrizheti, hogy az adott mozdonyvezető megfelel-e a 13. cikkben meghatározott követelményeknek.

(3) Az illetékes hatóság vizsgálatokat indíthat ezen irányelvnek a joghatósága területén működő mozdonyvezetők, vasúttársaságok, pályahálózat-működtetők, vizsgáztatók és képzési központok általi betartására.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a mozdonyvezető egy vagy több feltételnek már nem felel meg, az alábbi intézkedéseket hozza:

a) ha az illetékes hatóság által kiállított engedélyt érinti: az illetékes hatóság felfüggeszti az engedélyt. A vasútbiztonság szempontjából előálló probléma mértékétől függően a felfüggesztés ideiglenes vagy végleges lehet. Indokolással ellátott határozatáról a 21. cikkben meghatározott felülvizsgálati jog sérelme nélkül haladéktalanul értesíti az érintett mozdonyvezetőt és munkaadóját. Az illetékes hatóság megjelöli az engedély visszaszerzése érdekében követendő eljárást;

b) egy másik tagállamban működő illetékes hatóság által kiállított engedély tekintetében az illetékes hatóság felveszi a kapcsolatot a szóban forgó hatósággal, és további ellenőrzés elvégzésére vagy az engedély felfüggesztésére irányuló, indokolással ellátott kérelmet nyújt be. A kérelmet benyújtó illetékes hatóság tájékoztatja a Bizottságot és az egyéb illetékes hatóságokat a kérelméről. A szóban forgó engedélyt kiállító hatóság négy héten belül megvizsgálja a kérelmet, és határozatáról értesíti a másik hatóságot. Az engedélyt kiállító hatóság a Bizottságot és az egyéb illetékes hatóságokat is értesíti határozatáról. A kiállító hatóság határozatát tartalmazó értesítésig bármely illetékes hatóság megtilthatja a mozdonyvezetőknek, hogy az illetékességi területén működjenek;

c) a tanúsítvány tekintetében: az illetékes hatóság felveszi a kapcsolatot a kiállító szervvel, és további ellenőrzés elvégzésére vagy a tanúsítvány felfüggesztésére irányuló kérelmet nyújt be. A kiállító szerv négy héten belül megteszi a szükséges lépéseket, és jelentést tesz az illetékes hatóságnak. A kiállító szerv jelentéséig az illetékes hatóság megtilthatja a mozdonyvezetőknek, hogy a joghatósága területén működjenek, és erről értesíti a Bizottságot és az egyéb illetékes hatóságokat.

▼B

Valamennyi esetben, ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy egy adott mozdonyvezető komoly veszélyt jelent a vasúti biztonság szempontjából, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket, nevezetesen felkéri a pályahálózat-működtetőt, hogy állítsa le a vonatot, és a szükséges időtartamig megtiltja a mozdonyvezetőnek, hogy az illetékességi területén működjön. Az illetékes hatóság értesíti a Bizottságot és az egyéb illetékes hatóságokat határozatáról.

Az illetékes hatóság vagy az arra kijelölt szerv valamennyi esetben a 22. cikkben előírtaknak megfelelően frissíti a nyilvántartást.

(5) Ha valamely illetékes hatóság úgy véli, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által a (4) bekezdés értelmében hozott határozat nem felel meg a vonatkozó kritériumoknak, az ügyet a Bizottság elé utalja, amely három hónapon belül véleményt nyilvánít. Szükség esetén korrekciós intézkedéseket kell javasolni az érintett tagállam számára. Nézeteltérés vagy vita esetén az ügyet a 32. cikk (1) bekezdésében említett bizottság elé kell utalni, és a Bizottság megteszi a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban lévő valamennyi szükséges intézkedést. A tagállamok a (4) bekezdéssel összhangban fenntarthatják a mozdonyvezető területükön való működésére vonatkozó tilalmat az ügynek az e bekezdéssel összhangban történő lezárásáig.

30. cikk

Szankciók

Az ezen irányelv által létrehozott egyéb szankciók és eljárások sérelme nélkül a tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megszegése esetén kiróható szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik a végrehajtásuk biztosításához szükséges valamennyi intézkedést. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak, megkülönböztetéstől mentesnek és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb a 36. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megjelölt időpontig értesítik a Bizottságot e rendelkezésekről, és késedelem nélkül tájékoztatják ezek későbbi módosításairól.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A mellékletek kiigazítása

(1) Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú rendelkezéseit módosító azon intézkedéseket, amelyek a mellékleteket a tudományos és technikai fejlődéshez igazítják, a 32. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. Rendkívüli sürgősségre tekintettel a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani a 32. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárás alkalmazására.

(2) Az egészségre és a biztonsági feltételekre, vagy a szakmai képesítésre vonatkozó mellékletek módosításakor, a Bizottság biztosítja, hogy a szociális partnerekkel konzultáljanak ezen módosítások előkészítése előtt.

▼B

32. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 96/48/EK irányelv 21. cikkével felállított bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, e határozat 8. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartásával.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikke rendelkezéseire is figyelemmel.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, annak 8. cikke rendelkezéseire is figyelemmel.

33. cikk

A jelentés

Az Ügynökség értékeli a mozdonyvezetőknek az ezen irányelv értelmében végrehajtott minősítésének alakulását. Az Ügynökség legkésőbb a nyilvántartások alapvető paramétereinek a 22. cikk (4) bekezdésének megfelelően történő elfogadását követő négy éven belül benyújt a Bizottsághoz egy jelentést, amely adott esetben tartalmazza a rendszerrel kapcsolatban elvégzendő javításokat az alábbiak tekintetében:

a) az engedélyek és a harmonizált kiegészítő tanúsítványok kiállítására vonatkozó eljárások;

b) a képzési központok és a vizsgáztatók akkreditálása;

c) az illetékes hatóságok által felállított minőségbiztosítási rendszer;

d) a tanúsítványok kölcsönös elismerése;

e) a IV., V. és VI. mellékletben meghatározott képzési követelményeknek a piac felépítésének és a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglalt kategóriáknak megfelelő mivolta;

f) a nyilvántartások kölcsönös átjárhatósága és a munkaerőpiacon belüli mobilitás.

E jelentésben az Ügynökség adott esetben javasolhatja továbbá olyan intézkedések meghozatalát, amelyek a járművek és az azokhoz kapcsolódó infrastruktúra számára harmonizált tanúsítványt kérelmezők szakmai ismereteinek elméleti és gyakorlati vizsgálatára vonatkoznak.

A Bizottság e javaslatok alapján meghozza a szükséges intézkedéseket, és amennyiben szükséges, javaslatokat tesz ezen irányelv módosítására.

▼B

34. cikk

Az intelligens kártyák használata

Az Ügynökség 2012. december 4-ig megvizsgálja a 4. cikkben meghatározott engedélyt és tanúsítványokat egyesítő intelligens kártya használatának lehetőségét, valamint arról költség-haszon elemzést végez.

Ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására vonatkozó azon intézkedéseket, melyek az ilyen intelligens kártya műszaki és üzemeltetési előírásaihoz kapcsolódnak, az ügynökség által elkészített tervezet alapján és a 32. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ha az intelligens kártya végrehajtása nem jelent módosítást az irányelv és annak mellékletei szövegének tekintetében, akkor az intelligens kártyára vonatkozó előírásokat a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással kell elfogadni

35. cikk

Együttműködés

A tagállamok segítik egymást ezen irányelv végrehajtásában. A végrehajtás e szakaszában az illetékes hatóságok együttműködnek egymással.

Az ügynökség segíti az együttműködést és megszervezi a szükséges találkozókat az illetékes hatóságok képviselőivel.

36. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2009. december 4-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon lényeges rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja ezekről a többi tagállamot.

(3) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettségek nem vonatkoznak Ciprusra és Máltára, mindaddig, amíg területükön nem hoznak létre vasúti hálózatot.

37. cikk

Fokozatos bevezetés és átmeneti időszakok

Ezt az irányelvet az alább ismertetett módon, folyamatosan kell bevezetni.

1. A 22. cikk szerinti nyilvántartásokat a 22. cikk (4) bekezdésében meghatározott nyilvántartások alapvető paraméterei elfogadását követő két éven belül létre kell hozni.

▼B

2. a) A 22. cikk (4) bekezdésében meghatározott nyilvántartások alapvető paraméterei elfogadását követő két éven belül egy másik tagállamban határokon átnyúló szolgáltatást, kabotázs szolgáltatást vagy áruszállítást teljesítő, továbbá a legalább két tagállamban dolgozó mozdonyvezetők számára az engedélyeket és tanúsítványokat ezen irányelvvel összhangban kell kiállítani, a 3. pont rendelkezéseinek sérelme nélkül.

Ugyanezen időpontot követően valamennyi, a fentebb felsorolt szolgálatokat teljesítő mozdonyvezetőnek meg kell felelnie a 16. cikkben előírt időszakos ellenőrzésnek, beleértve az ezen irányelvnek megfelelő engedéllyel vagy tanúsítvánnyal még nem rendelkezőket is.

b) Az 1. pontban meghatározott nyilvántartások felállítását követő két éven belül valamennyi új engedélyt és tanúsítványt ezen irányelvvel összhangban kell kiállítani, a 3. pont rendelkezéseinek sérelme nélkül.

c) Az 1. pontban meghatározott nyilvántartások felállítását követő hét éven belül valamennyi mozdonyvezetőnek rendelkeznie kell az ezen irányelvnek megfelelő engedélyekkel és tanúsítványokkal. A kiállító szervek figyelembe veszik a mozdonyvezetők által már megszerzett valamennyi szakmai kompetenciát oly módon, hogy ez az előírás ne képezzen szükségtelen adminisztratív és pénzügyi terheket. A mozdonyvezetőnek korábban megadott jogosultságokat a lehetőség szerint meg kell őrizni. A kiállító szervek mindazonáltal úgy határozhatnak egyes mozdonyvezetők vagy mozdonyvezető-csoportok esetében, hogy kiegészítő vizsgákra és/vagy képzésre van szükség az ezen irányelv értelmében kiállítandó engedélyekhez és/vagy tanúsítványokhoz.

3. Azok a mozdonyvezetők, akik a 2. pont a) vagy b) alpontja alkalmazását megelőzően érvényes rendelkezéseknek megfelelően szereztek jogosultságot, annak alapján folytathatják szakmai tevékenységüket ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazása nélkül az 1. pontban említett nyilvántartások felállítását követő legfeljebb hét évig.

Azokat a szakiskolásokat, akik a 2. pont a) vagy b) alpontja alkalmazását megelőzően jóváhagyott oktatási és képzési programot vagy jóváhagyott szakképzést kezdtek, a tagállamok érvényes nemzeti rendelkezéseikkel összhangban tanúsítvánnyal láthatják el.

Az e pontban említett mozdonyvezetők és szakiskolások számára az érintett illetékes hatóság vagy hatóságok kivételes esetekben felmentést adhatnak a II. mellékletben meghatározott orvosi követelmények alól. Az ilyen, felmentéssel kiállított engedély érvényessége az érintett tagállam területére korlátozódik.

4. Az illetékes hatóságok, a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők biztosítják a 16. cikkben előírtaknak megfelelő időszakos ellenőrzések fokozatos alkalmazását azon mozdonyvezetőkre, akik nem rendelkeznek az ezen irányelvnek megfelelő engedélyekkel és tanúsítványokkal.

▼B

5. Bármely tagállam kérésére a Bizottság felkéri az Ügynökséget – az érintett tagállammal konzultálva –, hogy készítse el a kizárólag az érintett tagállam területén működő mozdonyvezetőkre vonatkozóan az ezen irányelv rendelkezései alkalmazásának költség-haszon elemzését. A költség-haszon elemzésnek tízéves időtartamot kell lefednie. A költség-haszon elemzést az 1. pontban említett nyilvántartások felállítását követő két éven belül be kell nyújtani a Bizottsághoz.

Amennyiben a költség-haszon elemzés kimutatja, hogy ezen irányelv rendelkezéseinek az ilyen mozdonyvezetőkre való alkalmazásának költségei meghaladják a hasznot, a Bizottság a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban határozatot fogad el a költség-haszon elemzés eredményének benyújtását követő 6 hónapon belül. A határozat előírhatja, hogy az e cikk 2. pontja b) és c) alpontjában foglalt rendelkezéseket nem kell az ilyen mozdonyvezetőkre alkalmazni az érintett tagállam területén legfeljebb 10 éves időtartamig.

Ezen átmeneti mentességi időszak eltelte előtt legkésőbb 24 hónappal a Bizottság – figyelembe véve az érintett tagállam vasúti szektorában végbement fejlődést – a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban költség-haszon elemzés elvégzését kérelmezheti az ügynökségtől, amelyet legkésőbb 12 hónappal az átmeneti mentességi időszak lejárta előtt kell a Bizottságnak benyújtani. A Bizottság az ezen pont második albekezdésében leírt eljárással összhangban határoz.

38. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

39. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

AZ ENGEDÉLY ÉS A HARMONIZÁLT KIEGÉSZÍTŐ TANÚSÍTVÁNY KÖZÖSSÉGI MINTÁJA

1. AZ ENGEDÉLY JELLEMZŐI

A mozdonyvezetői engedély fizikai jellemzőinek meg kell felelniük az ISO 7810 és 7816–1 szabványnak.

A kártya polikarbonátból készül.

Az ellenőrzésére szolgáló módszereknek, amelyek biztosítják, hogy a vezetői engedélyek jellemzői összhangban legyenek a nemzetközi szabványokkal, meg kell felelniük az ISO 10373 szabványnak.

2. AZ ENGEDÉLY TARTALMA

Az engedély előlapja a következőket tartalmazza:

a) a nagy méretű betűkkel nyomtatott „Mozdonyvezetői engedély” szavakat az engedélyt kiállító tagállam nyelvén vagy nyelvein;

b) az engedélyt kiállító tagállam nevét;

c) az engedélyt kiállító tagállam ISO 3166 szabványú országkódjának megfelelő megkülönböztető jelét negatív nyomtatásban, kék téglalapban, 12 sárga csillaggal körülvéve;

d) a kiadott engedélyre vonatkozó adatok, a következőképpen számozva:

i. az engedély jogosultjának vezetékneve;

ii. az engedély jogosultjának egyéb neve(i);

iii. az engedély jogosultjának születési ideje és helye;

iv. — az engedély kiállításának időpontja,

— az engedély lejáratának időpontja,

— a kiállító hatóság neve,

— a munkáltató által a munkavállaló azonosítására kijelölt hivatkozási szám (nem kötelező);

v. az engedély nemzeti nyilvántartásban szereplő adatokhoz való hozzáférést biztosító száma;

vi. az engedély jogosultjának fényképe;

vii. az engedély jogosultjának aláírása;

viii. az engedély jogosultjának állandó lakhelye vagy levélcíme (nem kötelező);

e) az „Európai közösségi minta” szavak az engedélyt kiállító tagállam nyelvén vagy nyelvein, és a „Mozdonyvezetői engedély” szavak a Közösség többi nyelvén, sárga színnel nyomtatva, úgy, hogy az engedély hátterét alkossák;

▼B

f) a következő referenciaszínek:

— kék: Pantone Reflex kék,

— sárga: Pantone sárga;

g) további információk, vagy az illetékes hatóság által a II. melléklettel összhangban előírt egészségügyi korlátozások a használatra vonatkozóan, kód formájában.

A kódokra vonatkozóan a Bizottság hoz döntést a 32. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási eljárással összhangban és az ügynökség ajánlása alapján.

3. A TANÚSÍTVÁNY

A tanúsítvány a következőket tartalmazza:

a) a tanúsítvány jogosultjának vezetékneve;

b) a tanúsítvány jogosultjának egyéb neve(i);

c) a tanúsítvány jogosultjának születési ideje és helye;

d) — a tanúsítvány kiállításának időpontja,

— a tanúsítvány lejáratának időpontja,

— a kiállító hatóság neve,

— a munkáltató által a munkavállaló azonosítására kijelölt hivatkozási szám (nem kötelező);

e) a tanúsítvány nemzeti nyilvántartásban szereplő adatokhoz való hozzáférést biztosító száma;

f) a tanúsítvány jogosultjának fényképe;

g) a tanúsítvány jogosultjának aláírása;

h) a tanúsítvány jogosultjának állandó lakhelye vagy levélcíme (nem kötelező);

i) azon vasúttársaság vagy pályahálózat-működtető neve és címe, amely számára a mozdonyvezető vezetésre jogosult;

j) azon kategória, amelyben a tanúsítvány jogosultja vezetésre jogosult;

k) azon járműtípus vagy -típusok, amelyek vezetése a tanúsítvány jogosultja számára engedélyezett;

l) azon infrastruktúrák, amelyeken a tanúsítvány jogosultja számára a vezetés engedélyezett;

m) bármilyen további információ vagy korlátozás;

n) nyelvtudás.

4. A NEMZETI NYILVÁNTARTÁSOKBAN TÁROLT MINIMÁLIS ADATOK

a) Az engedélyre vonatkozó adatok:

Az engedélyen feltüntetett valamennyi adat, továbbá a 11. és 16. cikkben megállapított, ellenőrzési követelményekkel kapcsolatos adatok.

b) A tanúsítványra vonatkozó adatok:

A tanúsítványon feltüntetett valamennyi adat, továbbá a 12., 13. és 16. cikkben megállapított, ellenőrzési követelményekkel kapcsolatos adatok.

▼B

II. MELLÉKLET

EGÉSZSÉGÜGYI KÖVETELMÉNYEK

1. ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

1.1. A mozdonyvezetőnek nem lehetnek olyan egészségügyi panaszai, és nem szedhet olyan gyógyszert vagy egyéb készítményt, amely valószínűsíthetően az alábbiakat okozza:

— hirtelen eszméletvesztés,

— figyelem vagy koncentráció csökkenése,

— hirtelen cselekvőképtelenség,

— egyensúly- vagy koordinációvesztés,

— mozgásképesség jelentős korlátozása.

1.2. Látás

A látás vonatkozásában az alábbi követelményeknek kell megfelelni:

— távoli látóélesség, korrekcióval vagy anélkül: 1,0; legalább 0,5 a rosszabbik szemen,

— korrekciós lencse maximuma: távollátás: +5/rövidlátás: –8. Kivételes esetekben és szemész szakorvos szakvéleményének beszerzése után eltérések engedélyezhetők. Az orvos ezt követően hoz döntést,

— közeli és közbenső látás: megfelelő, korrekcióval vagy anélkül,

— kontaktlencse és szemüveg használata időszakos szakorvosi ellenőrzés mellett engedélyezett,

— ép színlátás: valamely elismert vizsgálat, például Ishihara táblák, valamint szükség esetén egy másik elismert vizsgálat használatával,

— látótér: teljes,

▼M1

— látás mindkét szemen: megfelelő,

▼B

— kétszemes látás: megfelelő,

— színjelek felismerése: a vizsgálatnak az önálló színek, és nem a viszonylagos eltérések felismerésén kell alapulnia,

— kontrasztérzékenység: jó,

— nem áll fenn progresszív szembetegség,

— a lencseimplantátumok, keratotomiás és keratektomiás műtétek csak akkor engedélyezettek, ha azokat évente vagy az orvos által meghatározott időközönként rendszeresen ellenőrzik,

▼B

— erős fénnyel szembeni ellenállás képessége,

— színes kontaktlencsék és fotokromatikus szemüveglencsék használata nem engedélyezett. UV-szűrő lencsék használata engedélyezett.

1.3. Hallással és beszéddel kapcsolatos követelmények

Audiogrammal megerősített megfelelő hallás, azaz:

— telefonbeszélgetés folytatásához, valamint figyelmeztető hangjelzések és rádióüzenetek meghallásához elegendő hallás.

Iránymutatásként az alábbi értékeket kell alkalmazni:

— a hallászcsökkenés mértéke 500 és 1 000 Hz-en nem lehet magasabb 40 dB-nél,

— a hallászcsökkenés mértéke a rosszabbik légvezetésű fülön 2 000 Hz-en nem lehet 45 dB-nél nagyobb,

— a vesztibuláris rendszerben nincs rendellenesség,

— nincs krónikus beszédzavar (mivel hangos és érthető üzenetváltásra lehet szükség),

— különleges esetekben megengedett a hallókészülékek használata.

1.4. Terhesség

Alacsony tűrőképesség vagy patológiás terhesség esetén a terhességet a mozdonyvezetők átmeneti kizárását indokoló körülménynek kell tekinteni. A várandós mozdonyvezetők védelmére alkalmazni kell a megfelelő jogszabályi rendelkezéseket.

2. AZ ALKALMAZÁST MEGELŐZŐ VIZSGÁLAT MINIMÁLIS TARTALMA

2.1. Orvosi vizsgálatok:

— általános orvosi vizsgálat,

— érzékszervek működésének vizsgálata (látás, hallás, színérzékelés),

— vér- és vizeletvizsgálatok többek között a cukorbetegség kimutatására, amennyiben ezekre a jelölt fizikai alkalmasságának megállapításához szükség van,

— nyugalmi EKG,

— a munkára való alkalmasságot megkérdőjelező pszichotróp anyagokra, például tiltott kábítószerekre vagy pszichotróp gyógyszerekre, valamint túlzott alkoholfogyasztásra vonatkozó vizsgálatok,

— kognitív tényezők: figyelem és koncentráció; emlékezet; felfogóképesség; érvelés,

— kommunikáció,

— pszichomotoros tényezők: reakcióidő, kézkoordináció.

▼B

2.2. Foglalkozáspszichológiai vizsgálatok

A foglalkozáspszichológiai vizsgálatok célja, hogy segítséget nyújtson a munkavállalók felvételekor, valamint a személyzetgazdálkodásban. A pszichológiai értékelés tartalmának meghatározásakor a vizsgálatnak fel kell mérnie, hogy a pályázó mozdonyvezetőnél nem állapítható-e meg olyan állandósult foglalkozáspszichológiai elégtelenség, különösen a működtetési képességek vagy bármely egyéb jelentős személyiségi tényező terén, amely valószínűleg akadályozná a vezetőt feladatai biztonságos ellátásában.

3. AZ ALKALMAZÁST KÖVETŐ IDŐSZAKOS VIZSGÁLATOK

3.1. Gyakoriság

Az orvosi (fizikai alkalmassági) vizsgálatokat 55 éves korig legalább háromévenként, azt követően pedig évente kell elvégezni.

A fenti gyakoriságot a vállalat által a 20. cikk értelmében akkreditált vagy elismert orvosnak növelnie kell, amennyiben az alkalmazott egészsége ezt megköveteli.

A 16. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben okkal feltételezhető, hogy az engedély vagy tanúsítvány jogosultja már nem teljesíti a II. melléklet 1. szakaszában megállapított egészségügyi követelményeket, el kell végezni a megfelelő orvosi vizsgálatot.

A fizikai alkalmasságot rendszeresen, illetve bármely munkahelyi baleset és személyi balesetet követő munkamegszakítás után ellenőrizni kell. A 20. cikk értelmében akkreditált vagy elismert orvos saját döntése alapján további megfelelő orvosi vizsgálatot is végrehajthat, különösen a legalább 30 napig tartó betegszabadság után. A munkaadónak, amennyiben biztonsági okokból vissza kellett hívnia a mozdonyvezetőt a szolgálatból, fel kell kérnie a 20. cikk értelmében akkreditált vagy elismert orvost, hogy ellenőrizze a mozdonyvezető fizikai alkalmasságát.

3.2. Az alkalmazást követő időszakos orvosi vizsgálat minimális tartalma

Amennyiben a mozdonyvezető megfelel a kinevezése előtt végrehajtott vizsgálathoz megkövetelt kritériumoknak, az időszakos vizsgálatoknak legalább az alábbiakat kell magukban foglalniuk:

— általános orvosi vizsgálat,

— érzékszervek működésének vizsgálata (látás, hallás, színérzékelés),

— vér- vagy vizeletvizsgálat a cukorbetegség vagy más, a klinikai vizsgálat által megjelölt betegségek kimutatására,

— kábítószerek használatának vizsgálata, amennyiben ez orvosilag javallott.

A 40 év feletti mozdonyvezetők esetén nyugalmi EKG-vizsgálatot is kötelező végezni.

▼B

III. MELLÉKLET

KÉPZÉSI MÓDSZER

Megfelelő egyensúlyt kell biztosítani az elméleti (tantermi és demonstrációs) képzés, valamint a gyakorlati (munkavégzés során szerzett tapasztalat, és vezetés a képzési célokra lezárt vágányokon, felügyelettel és anélkül) képzés között.

Az üzemeltetési szabályok, jelzési szituációk stb. egyéni elsajátítása során elfogadott a számítógéppel segített képzés.

A mozdonyvezetők hatékony képzése során hasznos lehet, bár nem kötelező a szimulátorok használata; ezek a szokatlan munkakörülmények melletti képzésben vagy a ritkán alkalmazott szabályok oktatásakor különösen hasznosak. Nagy előnyük, hogy lehetőséget nyújtanak az olyan eseményekkel kapcsolatos gyakorlati tanulásra, amelyeket a valóságban nem lehet oktatni. Alapvetően a legkorszerűbb szimulátorok használatára kell törekedni.

Az útvonalismeret elsajátítását illetően azt a megközelítést kell előnyben részesíteni, amelynek során a mozdonyvezető az adott útvonalon egy másik mozdonyvezetőt kísér a megfelelő számú alkalommal, nappal és éjjel egyaránt. Alternatív képzési módszerként felhasználhatók többek között az útvonalat a vezetőfülke szemszögéből bemutató videofelvételek.

▼M1

IV. MELLÉKLET

ÁLTALÁNOS SZAKMAI ISMERETEK ÉS AZ ENGEDÉLLYEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Az „általános képzés” a mozdonyvezetői szakma gyakorlása szempontjából releváns összes aspektust tekintve „általános jellegű” kompetenciákat hivatott biztosítani. Ennek szellemében az általános képzés azokra az alapismeretekre és alapelvekre koncentrál, amelyek a járművek és infrastruktúrák típusától és jellegétől függetlenül alkalmazhatók. Nem követelmény, hogy gyakorlati feladatmegoldást is magában foglaljon.

A járművek konkrét típusaival, illetve adott infrastruktúrák biztonsági és üzemeltetési szabályaival és technikáival kapcsolatos ismeretek nem képezik az „általános” kompetencia részét. Az adott járműtípusokkal vagy infrastruktúrákkal kapcsolatos kompetenciákat biztosító képzés a mozdonyvezetői tanúsítványt érinti, és az V. és VI. mellékletben kerül meghatározásra.

Az általános képzés az alábbi 1–7. pontban felsorolt területekre terjed ki. A felsorolás rendje nem jelent fontossági sorrendet.

A felsorolásban a kognitív folyamatokra utaló főnevek azokat a kompetenciákat jelzik, amelyeket a résztvevőknek a képzés eredményeképpen el kell sajátítaniuk. Jelentésüket az alábbi táblázat ismerteti:

A kompetencia jellege	Meghatározás
tárgyi tudás, ismeret	az összefüggések megértéséhez szükséges ismeretek (adatok, tények) megszerzése
megértés, tájékozottság, azonosítás, a meghatározás képessége	helyzetek felismerésének és előhívásának képessége, feladat- és problémamegoldás meghatározott keretrendszeren belül

(1) A mozdonyvezetői munka, a munkakörnyezet, a mozdonyvezető szerepe és felelőssége a vasút-üzemeltetésben, a mozdonyvezetői feladatok ellátásának szakmai és személyi kívánalmai

a) a vasút-üzemeltetésre és a biztonságra vonatkozó szabályok és szabályozás (a mozdonyvezetők minősítésére, a veszélyes árukra, a környezetvédelemre, tűzvédelemre stb. vonatkozó követelmények és eljárások) általános irányvonalainak ismerete;

b) tájékozottság a sajátos követelményekkel, valamint a szakmai és személyi kívánalmakkal kapcsolatban (jellemzően önálló munkavégzés, 24 órás cikluson belül váltott műszak, személyi védelem és biztonság, dokumentumok elolvasása és tartalmuk frissítése stb.);

c) tájékozottság a biztonság szempontjából kritikus feladatokkal összeegyeztethető magatartásmintákkal kapcsolatban (gyógyszerek, alkohol, drogok és egyéb pszichoaktív anyagok fogyasztásának következményei, betegség, stressz, fáradtság stb. hatása);

d) a referencia- és üzemeltetési dokumentumok (szabálykönyv, útvonalkönyv, mozdonyvezetői kézikönyv stb.) azonosítása;

e) a vasút-üzemeltetésben részt vevők felelősségi köreinek és funkcióinak azonosítása;

▼M1

f) a feladatvégzéskor és a munkamódszerek megválasztásakor tanúsított precizitás fontosságának megértése;

g) tájékozottság a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatban (a vasútvonalakon és azok közelében tanúsítandó magatartásra vonatkozó szabályzat, a vontatóegységre való fel- és leszállás biztonságát garantáló magatartásra vonatkozó szabályzat, ergonómia, a személyzetre vonatkozó biztonsági szabályok, egyéni védőfelszerelések stb.);

h) viselkedéslélektani készségek és elvek ismerete (stresszkezelés, helytállás szélsőséges helyzetekben stb.);

i) a környezetvédelem elveinek ismerete (a fenntarthatóságot szolgáló vezetési szokások stb.).

(2) Vasúti technológiák, köztük az üzemeltetési szabályok alapjául szolgáló biztonsági elvek

a) a vasút-üzemeltetés biztonságával kapcsolatos elvek, jogszabályok és rendelkezések ismerete;

b) a résztvevők felelősségi köreinek és funkcióinak azonosítása.

(3) A vasúti infrastruktúra alapelvei

a) rendszerszintű és strukturális elvek és paraméterek ismerete;

b) a pálya, az állomás és a rendező pályaudvar általános jellemzőinek ismerete;

c) a vasúti szerkezeti létesítmények (hidak, alagutak, váltók stb.) ismerete;

d) az üzemeltetési módok (egyvágányú pálya, kétvágányú pálya stb.) ismerete;

e) az ellenőrző-irányító és jelzőrendszerek ismerete;

f) a biztonsági berendezések (hőnfutásjelzők, alagúti füstérzékelők stb.) ismerete;

g) a vontatási tápellátás (felsővezeték, áramvezető sín stb.) ismerete.

(4) Az üzemeltetési kommunikáció alapelvei

a) a kommunikáció jelentőségének, a kommunikációs eszközöknek és eljárásoknak az ismerete;

b) a mozdonyvezetői feladatkör ellátásához szükséges kapcsolattartásban részt vevő személyeknek, azok szerep- és felelősségi köreinek az azonosítása (pályahálózat-működtetők személyzete, az egyéb vasúti személyzet munkaköri feladatai stb.);

c) azon helyzetek/indítóokok azonosítása, amelyek kommunikáció kezdeményezését teszik szükségessé;

d) tájékozottság a kommunikáció különböző módozataival kapcsolatban.

▼**M1**

(5) A vonatok és összeállításuk, valamint a vontatójárművek, a teherkocsik, a személyszállító kocsik és egyéb járművek műszaki előírásai

a) a vontatás általános típusainak (villamos-, dízel-, gőzhajtású stb.) ismerete;

b) a járműelrendezés (forgóvázak, járműtestek, vezetőfülke, védelmi rendszerek stb.) ismertetésének képessége;

c) a minősítő rendszerek és tartalmuk ismerete;

d) a vonatok összeállításáról szóló dokumentáció ismerete;

e) a fékrendszerműködés és a fékhatásosságra vonatkozó számítások értelmezésének képessége;

f) a vonatsebesség meghatározásának képessége;

g) a legnagyobb terhelés és a kapcsolókészülékre ható erők meghatározásának képessége;

h) a vonatvezérlési rendszer céljának és működésének ismerete.

(6) A vasút-üzemeltetéssel járó általános kockázatok

a) a forgalombiztonságot szabályozó alapelvek megértése;

b) a vasút üzemeltetésével kapcsolatos kockázatoknak, valamint az ezen kockázatok csökkentésére szolgáló különböző eszközöknek az ismerete;

c) a biztonságot érintő események ismerete és tájékozottság az ilyen események bekövetkezésekor elvárt magatartással/reakcióval kapcsolatban;

d) a személyi serüléssel járó balesetekre vonatkozó eljárások (például evakuálás) ismerete.

(7) Fizikai alaptörvények

a) tájékozottság a kerekeknél fellépő erőkkel kapcsolatban;

b) a gyorsítást és a fékteljesítményt befolyásoló tényezők (időjárási viszonyok, fékberendezések, csökkent tapadás, homokszórás stb.) meghatározásának képessége;

c) a villamosság alapelveinek (áramkörök, feszültségmérés stb.) megértése.

▼B

V. MELLÉKLET

A JÁRMŰVEK SZAKMAI ISMERETE ÉS A TANÚSÍTVÁNNYAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A járművekkel kapcsolatos speciális képzés befejezése után a mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük a következő feladatok végrehajtására.

1. INDULÁS ELŐTTI VIZSGÁLATOK ÉS ELLENŐRZÉSEK

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— a dokumentáció és a szükséges felszerelés összegyűjtése,

— a vontatójármű kapacitásának ellenőrzése,

— az adatok ellenőrzése a vontatójárművön található dokumentumokban,

— az előírt ellenőrzések és vizsgálatok végrehajtásával annak biztosítása, hogy a vontatójármű képes a megkövetelt vontatóerő biztosítására, és a biztonsági berendezés működik,

— az előírt védelmi és biztonsági berendezések rendelkezésre állásának és működőképességének ellenőrzése a mozdony átvételekor vagy az út megkezdése előtt,

— a rutinszerű megelőző karbantartási műveletek végrehajtása.

2. A JÁRMŰVEK ISMERETE

A mozdonyok üzemeltetéséhez a mozdonyvezetőknek ismerniük kell a rendelkezésükre álló összes vezérlő- és jelzőeszközt, különösen az alábbiakra vonatkozókat:

— vontatás,

— fékezés,

— a forgalombiztonsággal összefüggő elemek.

A járművekben fellépő rendellenességek észlelése és megkeresése, jelentése és a kijavításukhoz szükséges tényezők megállapítása, valamint bizonyos esetekben a megfelelő intézkedés végrehajtása érdekében a mozdonyvezetőknek ismerniük kell az alábbiakat:

— mechanikai szerkezetek,

— felfüggesztő és rögzítő berendezések,

— futóművek,

— biztonsági berendezések,

— üzemanyagtartályok, üzemanyag-ellátó rendszer, kipufogógáz-elvezető berendezés,

— a járművek belsején és külsején található jelölések – különösen a veszélyes áruk szállításakor használt szimbólumok – jelentése,

▼B

— menetregisztráló rendszerek,

— elektromos és pneumatikus rendszerek,

— áramszedők és nagyfeszültségű rendszerek,

— kommunikációs berendezések (mozdonyrádió stb.),

— útvonalterv,

— a járművek alkatrészei, azok funkciója és a szállított árura jellemző eszközök, különösen a vonatnak a fékvezeték légtelenítésével történő megállítására szolgáló rendszer,

— fékezőrendszer,

— a vontatóegységekhez tartozó alkatrészek,

— vonóerő-átadó rendszer, motorok és erőátvitel.

3. FÉKEK VIZSGÁLATA

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— indulás előtt annak ellenőrzése és kiszámítása, hogy a vonat tényleges fékezett tömege a jármű dokumentumaiban előírtak szerint megfelel-e az adott vonalra előírt fékezendő tömegnek,

— indulás előtt, induláskor és menet közben a vontatóegység és adott esetben a vonat fékrendszere egyes alkatrészei működésének ellenőrzése.

4. A VONAT ÜZEMMÓDJA ÉS LEGNAGYOBB SEBESSÉGE A VONAL JELLEMZŐI SZERINT

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— az indulás előtt nekik átadott információk tudomásulvétele,

— a vonat üzemeltetési módjának és legnagyobb sebességének meghatározása az olyan változók alapján, mint például a sebességkorlátozások, az időjárási viszonyok vagy a jelzések változásai.

5. A VONAT VEZETÉSE A BERENDEZÉSEK VAGY JÁRMŰVEK SÉRÜLÉSE NÉLKÜL

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— az összes vezérlőrendszer vonatkozó szabályokkal összhangban történő használata,

— a vonat indítása a tapadás és a teljesítmény korlátainak figyelembevételével,

— a fékek használata lassításra vagy megállásra, a járművek és a berendezések figyelembevételével.

▼B

6. RENDELLENESSÉGEK

A mozdonyvezetőknek:

— képesnek kell lenniük a vonat viselkedésével kapcsolatos szokatlan események figyelésére,

— képesnek kell lenniük a vonat átvizsgálására és a rendellenességekre utaló jelek azonosítására, megkülönböztetésére, viszonylagos fontosságuk szerinti reagálásra és törekedniük kell a rendellenességek orvoslására, minden esetben elsőbbséget biztosítva a vasúti forgalom és a személyek biztonságának,

— ismerniük kell a rendelkezésre álló védő- és kommunikációs eszközöket.

7. ÜZEM KÖZBEN ELŐFORDULÓ RENDKÍVÜLI ESEMÉNYEK ÉS BALESETEK, TŰZESETEK ÉS SZEMÉLYI SÉRÜLÉSSEL JÁRÓ BALESETEK

A mozdonyvezetőknek:

— képesnek kell lenniük a vonat védelmére irányuló intézkedések megtételére, és segítséget hívni a vonaton tartózkodó személyek sérülésével járó baleset esetén,

— képesnek kell lenniük annak megállapítására, hogy a vonat szállít-e veszélyes árut, és ezen áru azonosítására a vonat dokumentumai és kocsilistái alapján,

— ismerniük kell a vonat vészhelyzeti kiürítésére vonatkozó eljárásokat.

8. A TOVÁBBKÖZLEKEDÉS FELTÉTELEI A JÁRMŰVEKET ÉRINTŐ RENDKÍVÜLI ESEMÉNY UTÁN

A mozdonyvezetőknek az eseményt követően fel kell tudniuk mérni, hogy a vonat folytathatja-e útját, és milyen körülmények között, annak érdekében, hogy ezekről a körülményekről mielőbb tájékoztathassák a pályahálózat-működtetőt.

A mozdonyvezetőknek meg kell tudniuk állapítani, hogy szükség van-e szakértői értékelésre, mielőtt a vonat továbbindul.

9. A VONAT LEÁLLÍTÁSA

A mozdonyvezetőknek képeseknek kell lenniük arra, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a vonat még a legkedvezőtlenebb feltételek között se indulhasson vagy mozdulhasson el akaratlanul.

A mozdonyvezetőknek továbbá ismerniük kell azokat az intézkedéseket, amelyekkel a vonat vagy annak részei váratlan elmozdulás esetén megállíthatók.

▼B

VI. MELLÉKLET

AZ INFRASTRUKTÚRA SZAKMAI ISMERETE ÉS A TANÚSÍTVÁNNYAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Az infrastruktúrával kapcsolatos témakörök

1. A FÉKEK VIZSGÁLATA

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük indulás előtt ellenőrizni és kiszámítani, hogy a vonat tényleges fékezett tömege a jármű dokumentumaiban előírtak szerint megfelel-e az adott vonalra előírt fékezendő tömegnek.

2. AZ ÜZEM TÍPUSA ÉS A VONAT LEGNAGYOBB SEBESSÉGE A VONAL JELLEMZŐI SZERINT

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— az indulás előtt nekik átadott információk tudomásulvétele (például sebességkorlátozások és a jelzések változásai),

— a vonat üzemeltetési módjának és legnagyobb sebességének meghatározása a pálya jellemzői alapján.

3. PÁLYAISMERET

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük a problémák előre látására, és a biztonsági és más jellemzők – például a pontosság és a gazdasági szempontok – tekintetében való megfelelő reagálásra. Ezért alaposan ismerniük kell, az útvonalukon vagy bármilyen más, megállapodás szerinti alternatív útvonalon található vasúti pályákat és létesítményeket.

A fontos szempontok az alábbiak:

— üzemeltetési feltételek (kétvágányú vagy menetirányváltásra alkalmas egyirányú közlekedés stb.),

— útvonal-ellenőrzés végrehajtása és tájékozódás a vonatkozó dokumentumok alapján,

— adott közlekedési módra használható vágányok azonosítása,

— az alkalmazandó közlekedési szabályok és a jelzőrendszer jelentése,

— üzemeltetési rendszer,

— a térközrendszer és az annak kezelésére vonatkozó szabályok,

— állomások neve és elhelyezkedése, valamint az állomások és a jelzőberendezések távolból történő azonosíthatósága annak érdekében, hogy a sebességet ennek megfelelően lehessen szabályozni,

— jelzés a különböző feszültségrendszerű felsővezetéki hálózatok átmeneteinél,

— a vezetett különböző vonatkategóriákra vonatkozó sebességkorlátozások,

— topográfiai profilok,

— különleges fékezési körülmények, például lejtős pályaszakaszokon,

▼B

— különleges közlekedési jellemzők: speciális jelzések, jelek, indítási körülmények stb.

4. BIZTONSÁGI SZABÁLYOK

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— csak az összes előírt feltétel (menetrend, menesztés vagy jelzés, jelzések használata, ha szükséges stb.) teljesülése utáni vonatindítás,

— a vágány mellett és a vezetőfülkében található jelzések megfigyelése, azonnali és hibátlan értelmezése és a meghatározott intézkedés végrehajtása,

— a vonat biztonságos vezetése a konkrét üzemmódnak megfelelően: utasítás esetén speciális üzemmód, ideiglenes sebességkorlátozások, közlekedés a beállított menetiránnyal szemben, vészhelyzetben jelzések figyelmen kívül hagyására kapott engedély, üzemmód – váltás, megfordulás, munkaterületen történő áthaladás stb. alkalmazása,

— a menetrend szerinti és az azon kívüli megállások figyelembevétele, és szükség esetén további feladatok végrehajtása az utasok számára a megállások során, különösen az ajtók kinyitása és zárása.

5. A VONAT VEZETÉSE

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— az út teljes időtartama alatt a vonat pályán elfoglalt helyének ismerete,

— a fékek használata lassításra vagy megállásra, a járművek és a létesítmények figyelembevételével,

— a vonat haladásának a menetrenddel és bármilyen energiatakarékossággal kapcsolatos utasítással összhangban történő módosítása, figyelembe véve a vontatóegység, a vonat, a pálya és a környezet jellemzőit.

6. RENDELLENESSÉGEK

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— amennyire azt a vonat üzemeltetése engedi, az infrastruktúrával és a környezettel kapcsolatos szokatlan események: jelzések, vágányok, energiaellátás, útátjárók, a vágány környezete, egyéb forgalom figyelése,

— konkrét távolságok ismerete az akadályok elhárítása érdekében,

— a pályahálózat-működtetőnek mielőbbi értesítése a megfigyelt rendellenesség helyéről és természetéről, meggyőződve arról, hogy a tájékoztatást a másik fél értette,

— a vasúti pálya megfigyelése, minden szükséges esetben a forgalom és a személyek biztonságának biztosítása vagy az ehhez szükséges intézkedések megtétele.

7. ÜZEM KÖZBEN ELŐFORDULÓ RENDKÍVÜLI ESEMÉNYEK ÉS BALESETEK, TŰZESETEK ÉS SZEMÉLYI SÉRÜLÉSSEL JÁRÓ BALESETEK

A mozdonyvezetőknek képesnek kell lenniük az alábbiakra:

— a vonat védelmére irányuló intézkedések megtétele, és segítség hívása személyi sérüléssel járó baleset esetén,

— tűz esetén a vonatmegállítás helyének meghatározása, és ha szükséges, az utasok kimentésének lehetővé tétele,

▼B

— a lehető leghamarabb hasznos információk szolgáltatása a tűzesetről, ha a tüzet a mozdonyvezető egyedül nem képes megfékezni,

— az pályahálózat-működtetőjének lehető leghamarabbi tájékoztatása ezekről a körülményekről,

— annak eldöntése, hogy a vasúti pálya járható-e, és ha igen, milyen feltételekkel.

▼M3

8. NYELV

1. Azon mozdonyvezetőknek, akiknek kritikus biztonsági kérdésekről kell kommunikálniuk a pályahálózat-működtetővel, rendelkezniük kell a szükséges nyelvismerettel az adott pályahálózat-működtető által megjelölt nyelvek közül legalább az egyik nyelven. E nyelvismeretnek képessé kell tennie őket az aktív és hatékony kommunikációra rutinhelyzetekben, korlátozott üzemmód esetén és vészhelyzetekben egyaránt. A mozdonyvezetőknek képeseknek kell lenniük a „forgalmi szolgálat és forgalomirányítás” alrendszerre vonatkozó ÁME-ben foglalt üzenetek és kommunikációs módszer használatára.

2. Ahhoz, hogy teljesítsék az 1. bekezdésben foglalt követelményeket, a mozdonyvezetőknek az Európa Tanács által létrehozott közös európai nyelvi referenciakeret (CEFR) B1 szintjének megfelelően kell érteniük a beszédet és az írott szöveget egyaránt, és szóban és írásban is e szinten kell tudniuk kommunikálni.

3. Amennyiben a vasúti műveletekre olyan szakaszokon kerül sor, amelyek a határ és a határokon átnyúló műveletekre kijelölt, határ közelében lévő állomások között helyezkednek el, a valamely vasúttársaság által közlekedtetett vonatok mozdonyvezetőit a pályahálózat-működtető mentesítheti a 2. bekezdésben meghatározott követelmények alól, a következő eljárás alkalmazásával:

   a) a vasúttársaság eltérést kér a pályahálózat-működtetőtől az érintett mozdonyvezetőkre vonatkozóan. Annak érdekében, hogy a kérelmezők tisztességes és egyenlő elbánásban részesüljenek, a pályahálózat-működtető minden benyújtott eltérési kérelem esetében ugyanolyan, a hálózati üzletszabályzatnak is részét képező értékelési eljárást alkalmaz;

   b) a pályahálózat-működtető engedélyezi az eltérést, amennyiben a vasúttársaság igazolja, hogy megfelelő rendelkezéseket vezetett be annak biztosítására, hogy az érintett mozdonyvezetők az 1. bekezdés előírásainak megfelelően kommunikálni tudjanak a pályahálózat-működtető személyzetével rutinhelyzetekben, korlátozott üzemmód esetén és vészhelyzetekben;

   c) a vasúttársaságok és a pályahálózat-működtetők biztonságirányítási rendszereik útján biztosítják, hogy az érintett személyzet ismerje a vonatkozó szabályokat és rendelkezéseket, és megfelelő képzésben részesüljön.

4. Egy vagy több vasúttársaság egy vagy több pályahálózat-működtetővel együttműködve (a továbbiakban: kérelmezők) az 1. bekezdésben előírt hatékony kommunikáció biztosítását szolgáló alternatív eszközök tesztelése céljából kísérleti projekteket hajthat végre. E célból a következő eljárást kell alkalmazni:

   a) a kérelmezők meghatározzák a hálózat érintett részeit, az érintett szolgáltatások jellegét és a kísérleti projekt tervezett időtartamát; ennek keretében különös figyelmet fordítanak a következőkre:

      i. a kísérleti projekt alkalmazási körének meghatározása,

      ii. az általuk alkalmazni kívánt alternatív nyelvi kompetenciák megnevezése,

      iii. a rutinhelyzetekben, korlátozott üzemmód esetén és vészhelyzetekben zajló kommunikáció támogatására javasolt kiegészítő eszközök leírása,

▼M3

iv. annak alátámasztása, hogy az alternatív nyelvi kompetenciák és a kiegészítő eszközök – az 1. bekezdés követelményeinek való teljeskörű megfelelés mellett – miként biztosítják a biztonság legalább egyenértékű szintjét, amennyiben azokat beépítik saját biztonságirányítási rendszerükbe ([1]);

v. annak kifejtése, miként hajtják végre a biztonságirányítási rendszer keretében a kísérleti projektet, beleértve a képzési programokat és az eredmények dokumentálását, valamint

vi. konzultáció a személyzet érintett tagjainak képviselőivel a kérelem előkészítése során.

b) A kérelmezőknek ki kell kérniük az egységes biztonsági tanúsítvány(oka)t vagy a biztonsági engedély(eke)t kibocsátó érintett nemzeti biztonsági hatóság(ok)nak, valamint – amennyiben az biztonsági tanúsító szervként jár el – az Európai Unió Vasúti Ügynökségének (a továbbiakban: engedélyező szerv/szervek) véleményét. Legkésőbb 60 nappal azt követően, hogy a legutolsó érintett engedélyező szerv is megkapta a kérelmet, minden egyes engedélyező szervnek véleményt kell kiadnia arról, hogy az alternatív eszközök – az 1. bekezdés követelményeinek való teljeskörű megfelelés mellett – biztosítják-e a biztonság legalább egyenértékű szintjét. Amennyiben több engedélyező szerv is érintett, a Bizottság arra ösztönzi őket, hogy működjenek együtt és hangolják össze eljárásaikat.

A véleményeknek ki kell térniük különösen arra, hogy teljesülnek-e az alábbi feltételek:

i. a javasolt alternatív nyelvi kompetenciák és más kommunikációs eszközök elegendőek annak biztosítására, hogy az érintett mozdonyvezetők hatékonyan tudjanak kommunikálni a pályahálózat-működtető személyzetével rutinhelyzetekben, korlátozott üzemmód esetén és vészhelyzetekben;

ii. a kérelmezők módosították biztonságirányítási rendszereiket az alternatív nyelvi kompetenciák és más kommunikációs eszközök alkalmazása céljából;

iii. a kérelmezők igazolták, hogy az említett eszközöket üzemi feltételek mellett tesztelték, és a tesztbe a 2. bekezdésben foglalt nyelvi követelményeket teljesítő mozdonyvezetőket vontak be;

iv. a vasúttársaság és a pályahálózat-működtető biztonságirányítási rendszerei keretében megfelelő képzésben részesítette a személyzetéhez tartozó valamennyi érintett munkavállalót.

Eltérő vélemények esetében az 5. pont második albekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

c) A kérelmezőknek közösen kell benyújtaniuk a Bizottsághoz a 2. bekezdéstől való eltérés iránti kérelmet, amelyhez csatolták az engedélyező szerv/szervek véleményét, valamint a vélemények alapját képező kísérleti projekt részletes leírását. A projekt résztvevői úgy is dönthetnek, hogy kijelölnek maguk közül egy koordinátort, aki a közös kérelmet a projekt valamennyi résztvevője nevében benyújthatja.

5. A Bizottság a hiánytalan kérelem beérkezésétől számított 60 napon belül megadja a 2. bekezdéstől való eltérést, amennyiben:

a) az engedélyező szerv/szervek véleménye pozitív, és

([1]) A vasútbiztonságról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/798 európai parlamenti és tanácsi irányelv 9. cikke szerint.

▼M3

b) bizonyított, hogy az összes kérelem egyenlő és megkülönböztetésmentes kezelésben részesül, és biztosított a jogszabályok uniós szintű összhangja.

Eltérő vélemények esetén, vagy ha egy vagy több engedélyező szerv nem nyilvánít véleményt az előírt határidőn belül, a kérelmezők felkérhetik a Bizottságot, hogy az érintett felekkel együttműködve kölcsönösen elfogadható megoldást dolgozzon ki. Ha az eltérés iránti kérelem beérkezésétől számított 90 napon belül nem születik kölcsönösen elfogadható megoldás, a kísérleti projektet elutasítottnak kell tekinteni. A Bizottság kikérheti az Európai Unió Vasúti Ügynökségének véleményét; amennyiben minden egyes engedélyező szerv véleménye negatív, köteles kikérni e véleményt.

6. Az eltérés legfeljebb 36 hónapos, korlátozott időtartamra adható meg. Amennyiben az eltérést ennél rövidebb időtartamra adták meg, az meghosszabbítható, feltéve, hogy az eltérés teljes időtartama nem haladja meg a 36 hónapot.

7. Érdekelt vasúttársaságok kérésére, amennyiben indokolt, a pályahálózat-működtetőnek lehetővé kell tennie a kísérleti projektben való részvételt a hálózatának a kísérleti projekt által érintett részét használó más vasúttársaságok számára is, amennyiben erről az érintett engedélyező szervek pozitív véleményt adnak ki. Az ilyen további résztvevők csatlakozásáról a pályahálózat-működtető értesíti a Bizottságot.

Amennyiben a kísérleti projektek alkalmazási köre megváltozik, és a szóban forgó módosítások különösen a hálózatnak a kísérleti projekt által érintett részét, az alternatív nyelvi kompetenciákat vagy a kommunikációt támogató kiegészítő eszközöket érintik, a 4. pontban leírt eljárást kell alkalmazni.

8. A vasúttársaságnak és a pályahálózat-működtetőnek gondoskodnia kell arról, hogy biztonságirányítási rendszereikben megfelelően dokumentálják a kísérleti projekt végrehajtását. A nyilvántartási adatokat a kísérleti projekt befejezésétől számított 24 hónapig meg kell őrizni, különösen az érintett személyzet, a számukra biztosított képzések, az érintett szolgáltatások és a kísérleti projekt során felmerült problémák tekintetében. A megfelelő információkat az érintett mozdonyvezetők kiegészítő tanúsítványaiba is be kell vezetni.

9. Minden egyes kísérleti projekt befejezését követően az érintett vasúttársaság(ok)nak és pályahálózat-működtető(k)nek jelentést kell tennie/tenniük az érintett engedélyező szerveknek. Amennyiben az eltérés időtartama meghaladja az egy évet, a vasúttársaság(ok)nak és a pályahálózat-működtető(k)nek évente jelentést kell tennie/tenniük az (EU) 2016/798 irányelv 9. cikkének (6) bekezdése szerinti éves biztonsági jelentéseik keretében. Az érintett nemzeti biztonsági hatóságok az (EU) 2016/798 irányelv 19. cikke szerinti éves jelentéseikben beszámolnak a kísérleti projektek eredményeiről. Az Európai Unió Vasúti Ügynöksége egy közös értékelési keret alapján elemzi a kísérleti projektek eredményeit, és jelentést nyújt be a Bizottságnak.

10. A Bizottság felfüggesztheti az engedélyezett eltérést, ha úgy ítéli meg, hogy a feltételek már nem teljesülnek, vagy ha biztonsági aggályok merülnek fel. Bármilyen biztonsági aggály felmerülése esetén a nemzeti biztonsági hatóságoknak, a vasúttársaságoknak és a pályahálózat-működtetőknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot.

11. Az Európai Unió Vasúti Ügynöksége honlapján közzéteszi a Bizottság által engedélyezett kísérleti projektek listáját, amely tartalmazza a projektek rövid leírását, azok engedélyezett időtartamát, valamint minden egyéb, például a projektek leállítását vagy felfüggesztését érintő lényeges információt.

▼B

VII. MELLÉKLET

A VIZSGÁK GYAKORISÁGA

Az időszakos ellenőrzések gyakorisága a következő:

a) nyelvtudás (csak az adott nyelvet nem anyanyelvként beszélők számára): háromévenként vagy több mint egyéves távollét után;

b) az infrastruktúra ismerete (az útvonalak és üzemeltetési szabályok ismeretét is beleértve): háromévenként vagy több mint egyéves távollét után az adott útvonalon;

c) járműismeret: háromévenként.